

SOURCE SHEET PACKET

חג השבועות תשפ"ג

SHAVUOS 5783 AT BETH JACOB

1) **W. Virginia St. Bd. of Educ. v. Barnette, 319 U.S. 624 (1943)(Frankfurter, dissenting)**

One who belongs to the most vilified and persecuted minority in history is not likely to be insensible to the freedoms guaranteed by our Constitution. Were my purely personal attitude relevant I should wholeheartedly associate myself with the general libertarian views in the Court's opinion, representing as they do the thought and action of a lifetime. But as judges we are neither Jew nor Gentile, neither Catholic nor agnostic. We owe equal attachment to the Constitution and are equally bound by our judicial obligations whether we derive our citizenship from the earliest or the latest immigrants to these shores. As a member of this Court I am not justified in writing my private notions of policy into the Constitution, no matter how deeply I may cherish them or how mischievous I may deem their disregard. The duty of a judge who must decide which of two claims before the Court shall prevail... is not that of the ordinary person. It can never be emphasized too much that one's own opinion about the wisdom or evil of a law should be excluded altogether when one is doing one's duty on the bench....

2) **Sonia Sotomayor, A Latina Judge's Voice, 13 Berkeley La Raza L.J. 87, 92 (2002)**

I would hope that a wise Latina woman with the richness of her experiences would more often than not reach a better conclusion than a white male who hasn't lived that life.

3) **BT Eruvin 13b**

אמר רבי אבא אמר שמואל: שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים: הלכה כמותנו, והללו אומרים: הלכה כמותנו. ויצאה בת קול ואמרה: אלו דברי אלקים חיים הן, והלכה כבית הלל. Rabbi Abba said that Shmuel said: For three years Beit Shammai and Beit Hillel disagreed. These said: The halakha is in accordance with our opinion, and these said: The halakha is in accordance with our opinion. Ultimately, a Divine Voice emerged and said both are the Word of the Living God, but the halacha is like Beis Hillel.

4) **Ritvah to Eruvin 13b**

אלו ואלו דברי אלקים חיים שאלו רבני צרפת ז"ל היאך אפשר שיהיו אלו ואלו דברי אלקים חיים וזה אוסר וזה מתיר ותוצו כי כשעלה משה למרום לקבל התורה הראו לו על כל דבר ודבר מ"ט פנים לאיסור ומ"ט פנים להיתר ושאל להקב"ה על זה ואמר שיהא זה מסור לחכמי ישראל שבכל דור ודור ויהיה הכרעה כמותם ונכון הוא לפי הדרש ובדרך האמת יש טעם סוד בדבר. When Moshe ascended on high to receive the Torah he was shown for each matter 49 stringent ways of looking at it, and 49 lenient ways of looking at, and he asked God how this could be, and He said that the authority was given to the scholars of each generation and the determinative would be in accordance with their decisions.

5) **BT Bava Metzia 59b**

חזר ואמר להם אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו יצאתה בת קול ואמרה מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותו בכ"מ עמד רבי יהושע על רגליו ואמר (דברים ל', יב) לא בשמים היא מאי לא בשמים היא אמר רבי ירמיה שכבר נתנה תורה מהר סיני אין אנו משגיחין בבית קול שכבר כתבת בהר סיני בתורה (שמות כג, ב) אחרי רבים להטות אשכחיה רבי נתן לאלהיה א"ל מאי עבד קוב"ה בההיא שעתא א"ל קא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני בני **halakha** is in accordance with my opinion, Heaven will prove it. A Divine Voice emerged from Heaven and said: **Why are you differing with Rabbi Eliezer, as the halakha is in accordance with his opinion in every place** that he expresses an opinion? **Rabbi Yehoshua stood on his feet and said:** It is written: **"It is not in heaven"** (Deuteronomy 30:12). The Gemara asks: **What** is the relevance of the phrase **"It is not in heaven"** in this

context? **Rabbi Yirmeya says:** Since the Torah was already given at Mount Sinai, we do not regard a **Divine Voice, as You already wrote at Mount Sinai, in the Torah: “After a majority to incline”** (Exodus 23:2). Since the majority of Rabbis disagreed with Rabbi Eliezer’s opinion, the *halakha* is not ruled in accordance with his opinion. The Gemara relates: Years after, **Rabbi Natan encountered Elijah** the prophet and **said to him: What did the Holy One, Blessed be He, do at that time**, when Rabbi Yehoshua issued his declaration? **Elijah said to him:** The Holy One, Blessed be He, **smiled and said: My children have triumphed over Me; My children have triumphed over Me.**

6) BT Shabbat 88b-89a

ואמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מה לילד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמדה גנוזה ושגנוזה לה תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? “מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו?” “ה’ אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים!” אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: החזיר להן תשובה. אמר לפניו: רבוננו של עולם, מתגירא אני שמא ישרפוני בהכל שבפיהם. אמר לו: אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה. שנאמר: “מאחז פני כסא פרשו עליו ענני”, ואמר רבי נחום: מלמד שפירש שקי מזיו שכינתו ועננו עליו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה? “אנכי ה’ אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים”. אמר להן: למצרים ירדתם? לפרעה השתעבדתם? תורה למה תהא לכם! שוב: מה כתיב בה? “לא יהיה לה אלוקים אחרים”. בין הגוים אתם שרונים, שעובדין עבודה זרה? שוב: מה כתיב בה? “זכור את יום השבת לקדשו” — כלום אתם עושים מלאכה, שאתם צריכין שבות? שוב: מה כתיב בה? “לא תשא” — משא ומתן יש ביניכם? שוב: מה כתיב בה? “כבוד את אבירך ואת אמך” — אב ואם יש לכם? שוב: מה כתיב בה? “לא תרצח”, “לא תנאף”, “לא תגנב”. קנאה יש ביניכם? יצר הרע יש ביניכם? מיד הודו לו להקדוש ברוך הוא... **And Rabbi Yehoshua ben Levi said: When Moses ascended on High to receive the ...** Torah, the ministering angels said before the Holy One, Blessed be He: **Master of the Universe, what is one born of a woman doing here among us?** The Holy One, Blessed be He, **said to them: He came to receive the Torah.** The angels **said before Him: The Torah is a hidden treasure that was concealed by you 974 generations before the creation of the world, and you seek to give it to flesh and blood?** As it is stated: “The word which He commanded to a thousand generations” (Psalms 105:8). Since the Torah, the word of God, was given to the twenty-sixth generation after Adam, the first man, the remaining 974 generations must have preceded the creation of the world. **“What is man that You are mindful of him and the son of man that You think of him?”** (Psalms 8:5). Rather, **“God our Lord, how glorious is Your name in all the earth that Your majesty is placed above the heavens”** (Psalms 8:2). The rightful place of God’s majesty, the Torah, is in the heavens. **The Holy One, Blessed be He, said to Moses: Provide them with an answer as to why the Torah should be given to the people.** Moses **said before Him: Master of the Universe, I am afraid lest they burn me with the breath of their mouths.** God **said to him: Grasp My throne of glory** for strength and protection, **and provide them with an answer.** And from where is this derived? **As it is stated: “He causes him to grasp the front of the throne, and spreads His cloud over it”** (Job 26:9), **and Rabbi Nahum said: This verse teaches that God spread the radiance of His presence and His cloud over Moses.** Moses **said before Him: Master of the Universe, the Torah that You are giving me, what is written in it?** God said to him: **“I am the Lord your God Who brought you out of Egypt from the house of bondage”** (Exodus 20:2). Moses **said to the angels: Did you descend to Egypt? Were you enslaved to Pharaoh? Why should the Torah be yours?** Again Moses asked: **What else is written in it?** God said to him: **“You shall have no other gods before Me”** (Exodus 20:3). Moses said to the angels: **Do you dwell among the nations who worship idols that you require this special warning?** Again Moses asked: **What else is written in it?** The Holy One, Blessed be He, said to him: **“Remember the Shabbat day to sanctify it”** (Exodus 20:8). Moses asked the angels: **Do you perform labor that you require rest from it?** Again Moses asked: **What else is written in it? “Do not take the**

name of the Lord your God in vain” (Exodus 20:7), meaning that it is prohibited to swear falsely. Moses asked the angels: **Do you conduct business with one another** that may lead you to swear falsely? **Again** Moses asked: **What else is written in it?** The Holy One, Blessed be He, said to him: **“Honor your father and your mother”** (Exodus 20:12). Moses asked the angels: **Do you have a father or a mother** that would render the commandment to honor them relevant to you? **Again** Moses asked: **What else is written in it?** God said to him: **“You shall not murder, you shall not commit adultery, you shall not steal”** (Exodus 20:13) Moses asked the angels: **Is there jealousy among you, or is there an evil inclination within you?** **Immediately they agreed with the Holy One, Blessed be He,**

7) Rashi to Ketubot 57a

כי פליגי תרי אמוראי בדין או באיסור והיתר כל חד אמר הכי מיסתבר טעמא אין כאן שקר כל חד וחד סברא ידיה קאמר מר יהיב טעמא להיתירא ומר יהיב טעמא לאיסורא מר מדמי מילתא למילתא הכי ומר מדמי ליה בעניינא אחרינא ואיכא למימר אלו ואלו דברי אלקים חיים הם זימנין דשייך האי טעמא וזימנין דשייך האי טעמא שהטעם מתהפך לפי שינוי הדברים בשינוי מועט

When two Amoraim argue regarding a law or a question of forbidden or permitted matters, and each one explains what is logical to them, there is no falsehood, rather each is explaining his reasoning; this one giving a reason to be lenient and this one to be strict; this one comparing this aspect to a similar matter and to this one it seems more analogous to another situation, and one can say that both are the words of the Living God. At times one perspective will be more relevant and at times the other will be, because the rationales for a ruling can shift with only the slightest change of the details.

8) Perspective

9) BT Eruvin 6b

וְהָא מְנַא: לְעוֹלָם הִלְכָה בְּבֵית הַלֵּל, וְהִרְצָה לַעֲשׂוֹת בְּדִבְרֵי בֵּית שְׁמַאי עוֹשָׂה. בְּדִבְרֵי בֵּית הַלֵּל עוֹשָׂה. מִקּוּלֵּי בֵּית שְׁמַאי וּמִקּוּלֵּי בֵּית הַלֵּל — רִשְׁעָה. מִחֻמְרֵי בֵּית שְׁמַאי וּמִחֻמְרֵי בֵּית הַלֵּל — עָלְיוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר: "הַכִּסִּיל בְּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ". אֵלֶּא, אִי בְּבֵית שְׁמַאי בְּקוּלֵּיהוֹן וּבְחֻמְרֵיהוֹן, אִי בְּבֵית הַלֵּל בְּקוּלֵּיהוֹן וּבְחֻמְרֵיהוֹן.

Wasn't it taught in a baraita: The halakha is always in accordance with the opinion of Beit Hillel, but one who wishes to act in accordance with the opinion of Beit Shammai may do so, and one who wishes to act in accordance with the opinion of Beit Hillel may do so. If he wishes to adopt both the leniencies

of Beit Shammai and also the leniencies of Beit Hillel, he is a wicked person. And if he wishes to adopt both the stringencies of Beit Shammai and also the stringencies of Beit Hillel, with regard to him the verse states: “The fool walks in darkness” (Ecclesiastes 2:14). Rather, he should act either in accordance with Beit Shammai, following both their leniencies and their stringencies, or in accordance with Beit Hillel, following both their leniencies and their stringencies.

10) Mishna Eduyot 1:5

וְלָמָּה מְזַכְּרִין דְּבָרֵי הַנִּזְחִיד בֵּין הַמִּבְרִין, הוֹאִיל וְאִין הִלְכָּה אֵלָּא כְּדִבְרֵי הַמִּבְרִין. שְׂאֵם יִרְאֶה בֵּית דִּין אֶת דְּבָרֵי הַנִּזְחִיד וְיִסְמְךָ עָלָיו, שְׂאִין בֵּית דִּין יָכוֹל לְבַטֵּל דְּבָרֵי בֵּית דִּין חֲבֵרוֹ עַד שִׁיִּהְיֶה גְדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻקָּהּ וּבְמִנְיָן. הֵיךְ גְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻקָּהּ אֲבָל לֹא בְּמִנְיָן, בְּמִנְיָן אֲבָל לֹא בְּחֻקָּהּ, אֵינּוּ יָכוֹל לְבַטֵּל דְּבָרָיו, עַד שִׁיִּהְיֶה גְדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻקָּהּ וּבְמִנְיָן. And why do they record the opinion of a single person among the many, when the halakhah must be according to the opinion of the many? So that if a court prefers the opinion of the single person it may depend on him. For no court may set aside the decision of another court unless it is greater than it in wisdom and in number...

11) JT Peah 4:7

וּמִנְיָין שְׂסָפֶק לְקָט לְקָט. רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָן בְּשֵׁם רַבִּי יוֹנָתָן עָנִי וְעֹשִׂיר הִצְדִּיקוּהוּ בְּמַתְנוּתָיו. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיִשׁ בְּשֵׁם בַּר קַפְרָא לֹא תִטֶּה מִשְׁפֹּט אֲבִיוֹנָה בְּרִיבּוֹ. בְּרִיבּוֹ אֵין אֶת מִטְּהוֹ. אֲבָל מִטְּהוֹ אֶת בְּמַתְנוּתָיו. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וְכֵּה זָכָה הוּא מֶה שִׁשִּׁינָה לְגוֹ רַבִּי תַעֲזוֹב הֵנַח לְפָנֶיהֶן מִשְׁלָף. אָמַר רַבִּי לֹא כְּתִיב לָגֵר לִיתוֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה יִהְיֶה בֵּין מַדִּידָהּ בֵּין מַדִּידָהּ הֵב לִיהּ From where that gleanings in doubt are gleanings? Rabbi Samuel ben Nahman in the name of Rabbi Jonathan: “Poor and rich, justify him” in his gifts. Rabbi Simeon ben Laqish in the name of Bar Qappara: (Ex. 23:6) “Do not bend the lawsuit of your destitute.” In his lawsuit, you may not bend, but you may bend for him in his gifts. Rabbi Johanan said, he acquires in this case, as Rabbi instructed us (Lev. 19:10, 23:22): “abandon,” put something before him of your own. Rabbi La said, it is written (Deut. 24:19–21): “It shall be the sojourner’s, the orphan’s, and the widow’s;” give him both from yours and from his!

12) Perspective Part 2

שולחן ערוך, יורה דעה פ"א

חלב בהמה וחיה טמאה או טריפה וצירה ומי רגליה אסורים כבשרה

שפתי כהן על שולחן ערוך יורה דעה ל"ט

א"צ לבדוק כל דרוב בהמות בחזקת כשרות הן:

חולין י"א

וניחוש שמא ניקב קרום של מוח אלא לאו משום דאמרין זיל בתר רובא

"Kashrut of Commercially Sold Milk", R. Michael Zylberman, Journal of Halachah, Sep. 2007, p. 97

One rabbi involved in kosher supervision in Johannesburg, South Africa, reported that 95% of dairy cows that are slaughtered contain adhesions. Another rabbi involved in kashrut supervision in the United States observed one dairy farm in which 80% of slaughtered cows had adhesions (Letter by R. Herschel Schachter to R. Nachum Rabinowitz)

שו"ת תפארת צבי יו"ד יג

שפקק דבמקומו שכיחי טריפות כמו כשירות איך נאכל חמאה וחלב דליכא רובא דכשירות במקום זה. ונראה לי ההיתר מתרי טעמי. חדא דרוב אינו נשחטים ושמא כל הבהמות הנשחטות איכא רוב כשירות. ותו והוא עיקר בעיני דהא בתוספות בחולין הקשו דלמא הא דלא חיישינן לטריפות דאזלינן בתר חזקה דטריפה אינה חיה. ותיירץ דהוי חזקה שלא נתבררה. ורב שמשון כתב דה שתא דאזלינן בתר רובא הוי חזקה הבאה מחמת הרוב. ע"ש באריכות. והנה מה דשכיחי שם טריפות אינן טריפות מן הבטן רק שנתהווה אח"כ. א"כ בשעה שנולדה הווי לה חזקה הבאה מחמת הרוב שנולדה כשרה. א"כ הווי חזקה מבוררת ומה שאח"כ חזר ואיתרע הרוב דשמא אירע אח"כ טריפה דע"ז ליכא רוב נגד זה איכא חזקה דהא בשעה שנולדה נתבררה החזקה. ומעמידין הבהמה על חזקתה שנולדה כשירה והחלב שרי מחמת חזקה ותו דהשתא דאיכא חזקה איכא נמי רובא דסמוך מחצה כשרות זה אין נשחטין וכשירות נשחטין הווי פלגא עכ"פ לחזקה והווי רובא. דדוקא מיעוטא לחזקה לא ש"ל לרבנן דר"מ ע"ש בתוס' חולין אבל פלגא וודאי אמרינן והווי רובא וזה ברור.

שולחן ערוך, יורה דעה פ"א

אם היתה בעדר עם בהמות אחרות ונתערב חלבה עם חלב האחרות הולכים בו אחר שיעור ששים:

"Kashrut of Commercially Sold Milk", ibid, p. 108, footnote 59

R. Herschel Schachter in a letter dated 28 Kislev 5767 explains that majority (rov) generally functions as a clarification of the facts (birur), as opposed to a presumption of status (chazakah), which instructs us how to act in a given circumstance (hanhagah). A hanhagah is only relevant in the absence of a birur. This is why a majority (rov) overpowers a presumption of status (chazakah) when the two suggest opposite conclusions (ruba v'chazakah ruba adif) ... In light of this explanation, asks R. Schachter, how can we rely on the presumption of kashrut of each individual animal when the milk of multiple animals gets mixed together, even if that presumption is based on a majority involving an open set (ruba dileta kaman), and ignore the stronger clarification provided by the statistical likelihood that there is a problematic percentage of non-kosher milk?

שולחן ערוך, יורה דעה ל"ט

אין צריך לבדוק אחר שום טריפות מן הסתם חוץ מן הריאה צריך לבדוק בבהמה וחיה אם יש בה סירכה (ריב"ש ור"י ח' חביב וע"פ) וכל הפורץ גדר לאכול בלא בדיקה ישכנו נחש מי שקרע בטן הבהמה וקודם שתבדק הריאה בא כלב או עובד כוכבים ונטלה והלך לו הרי זו מותרת ואין אומרים שמא נקובה או סרוכה היתה:

ש"ך על יורה דעה ל"ט

ונטלה והלך לו כו'. אבל אם השליכה או איבדה במזיד נר' דלכ"ע דינא כמו ביטל במזיד איסור דדבריהם

תשובת הב"ח קכ"ז

טבח ששחט ויש לו חלב ממנה אם יכול לכתחילה לומר לגוי שיטול הריאה ממנה ולהשליכה לכלבים והבשר ימכור לגוים ולסמוך על החזקה דכשירה היא ולאכול החלב ממנה. נראה דאם יש לו חלב שנחלב תוך ג' ימים אסור אפילו בדיעבד דחיישין לסירכ' אבל אם אין לו רק מה שנחלב קודם ג' ימים מותר לעשות כן דהא אף אם היה בה סירכא לא אסרינן אלא למפרע ג' ימים

שולחן ערוך, יורה דעה פ"א

גבינות שנעשו מחלב בהמה ונמצא טריפה אם הוא טרפות שאפשר שלא אירע לה אלא עתה (ס"א שאירע לה עתה ועיקר) כגון ניקב קרום של מוח וכיוצא בו מותרת דאמרינן השתא הוא דנטרפה אבל אם ידוע שקודם שנחלבה נטרפה כגון יתרת אבר שנטרפת בו או הוגלד פי המכה שבידוע ששלשה ימים קודם השחיטה היה כל הגבינות שנעשו מחלבה אסורות: הגה מיהו בהוגלד פי המכה אין לאסור רק הנעשה ממנה תוך ג' ימים אבל מה שנעשה מחלבה קודם לזה שרי (סמ"ק והגהות מיימוני ומהרא"י בהגהת ש"ד ואו"ה כלל מ"ט ואגור) אבל ביתרת או שאר טריפות הבא מן הבטן מה שנעשה ממנה מעולם אסור

פתחי תשובה על שולחן ערוך יורה דעה פ"א

אבל מה שנעשה מחלבה. לא התיר הרמ"א כאן מה שקודם ג' ימים רק בהפסד מרובה ומה שלא כתבו בפירוש היינו לפי שסמך עצמו אמ"ש לקמן בהגה ג' גבי סירכא

The Jewish Star, "An inside look at Cholov Yisroel", September 2, 2009

Cholov Yisroel is produced either on dairy farms devoted exclusively to Cholov Yisroel production, or at larger non-exclusive plants that set aside times to produce supervised milk. ... Golden Flow, located in Brooklyn, is one of the oldest Cholov Yisroel dairies. It was formed in 1948 by Bessie Gertner, according to the current owner, Shlomo Weinberger. Weinberger, 59, began as a driver for Golden Flow before buying the company with his partner from Gertner when she retired.

"Baruch Hashem, let me explain something," Weinberger said with a heavy Yiddish accent. "Milk is not an easy business."

He has 4,000 cows in a farm in Syracuse and sales are increasing, he said. Regarding Golden Flow's unusual name, he said he wasn't sure where the original owner came up with it.

תוספות על חולין י"א א "אתיא מפרה אדומה"

מיהו בטרפה מחמת שהריאה היא סרוכה דאם היינו בקיאינן לבדוק אפשר שהיה לה היתר אין לאסור דהוה ליה ספק ספקא ספק אינה טרפה ואם תמצא לומר טרפה אימא דאחר כך נטרפה:

שולחן ערוך, יורה דעה פ"א

ואם נטרפה ע"י סירכא אין אוסרים הגבינות שנעשו מחלבה משום דהוי ספק ספיקא: הגה ויש אוסרינן אפילו בסירכא מה שנחלב תוך שלשה ימים (רשב"א ור"ן) וכן יש לנהוג אם אין הפסד מרובה:

שאגת אריה ס"ד

יש לי לדון ולהתיר דהא מה ששכיחי טריפות כמו כשירות בשנים הללו הכל מחמת טריפות שבריאיה מחמת חומרות האחרנים שהחמירו חומרות הרבה בבדיקות הריאה והרי הרבה מן האחרונים צווחו ככרוכים ע"ז על שמאבדין ממון ישראל בחנם אלא שכבר נהגו כן... וה"נ כיון דמדינא שרי ואין סופו לאכלו אלא מפני חומרא בעלמא והואיל ואי בעי לאכול מצי אכיל מש"ה ישחוט

שולחן ערוך, חושן משפט רל"ב

המוכר בהמה לחבירו לטבחה ושחטה ונמצאת טרפה אם נודע בודאי שהיתה טריפה כשלקחה כגון שנקבו בית הכוסות והוגלד פי המכה שאז ידוע שיש לו ג' ימים שניקב אם קנה תוך ג' ימים הוא מקח טעות וצריך להחזיר הדמים ואם לא קנאה תוך ג' ימים או שקנאה תוך ג' ימים ולא הוגלד פי המכה דאז הוא ספק אם ניקב תוך ג' אם לאו על הלוקח להביא ראיה ואם לא יפסיד ויתן הדמים אם הם עדיין בידו:

שולחן ערוך, חושן משפט רכ"ד

כל מי שנולד ספק ברשותו עליו להביא ראיה... מחט שנמצא בעובי בית הכוסות ונקבה אותו נקב מפולש... לא הגליד פי המכה הרי זה ספק ועל הטבח להביא ראיה שקודם לקיחתו נטרפה שהרי ברשותו נולד הספק ואם לא הביא ראיה ישלם הדמים למוכר:

שב שמעתתא, שמעתתא ב:ד

נראה טעמא דהך מלתא והוא, דודאי היכא דליכא ריעותא ואין מקום להסתפק ודאי לא נחתין לספיקא, וכגון טבח שלקח בהמה ונאבדה ותובע המוכר הדמים, ודאי לא מצי לוקח טעין אימר טריפה היתה והיה מקחי מקח מעות ואין הולכין בממון אחר הרוב, דכיון דליכא מקום ריעותא לספק ודאי לא נחתין לספיקא, והא דאין הולכין בממון אחר הרוב היינו היכא דהספק לפנינו ויש במה להסתפק, וא"כ במחט שנמצא הריעותא לפנינו שגורם הספק לומר אימר טריפה היתה מקודם, ובזה אמרו הך כללא כל מי שנולד הספק ברשותו עליו הראיה, ומשום דאין מחזיקין ריעותא מרשות לרשות, וכיון דריעותא דרשות זה לא מרע לרשות אחרת הוא ליה רשות הקודם כאילו אין בו ריעותא, וכל שלא נולד ריעותא הוא ליה כנאבדה הבהמה דלוקח לא מצי טעין אימר טריפה היתה, ומשום"ה חייב הלוקח לשלם למוכר.

OUTLINE

I. How Healthy Are Our Cows?

1. Milk from an animal with a treifah is non-kosher, just like milk from a pig
2. We assume milk is kosher because we paskan like the gemara rov bahaimos kasheiros
3. However, nowadays it seems that dairy cows are rov treifos (80 - 95%)
4. Actually an old problem, addressed by Tiferes Tzvi (brought by Pischei Teshuvah). Either:
 - a. Could be that rov of the total herd are kosher, and just shechted ones are treif
 - b. Chazaka is established based on rov being kosher at birth, and even though a sircha may develop later that would damage the rov, we can still rely on chazaka; this may only help when 50%/50%, not rov treif

II. Milk From a Large Numbers of Cows

1. R. Herschel Schachter raises a different issue. Even if just 5% were treifos, when you deal with a large number of animals whose milk is mixed together it should be assur since it is statistically impossible to be below 1/60 (1.6%)
2. R. Osher Weiss et al say rov establishes the status of each individual animal, and then once paskaned on we consider it 100% kosher, even when in concert with many others

III. Checking After Slaughter

1. After an animal is slaughtered, you must check the lungs if you want to eat the meat
2. Intentionally destroying or giving the lungs away to a goy is like being mivatel b'yadayim, and the meat is assur
3. Meat and milk from the same cow should logically have the same lung checking requirement: see Bach
4. Chalav Yisroel farms should thus have to check the cows' lungs when they kill them, as they own and control the cows and have full knowledge (unlike by goyish dairies)
5. If we do check, and then find sirchos in cows totaling more than 1.6% of the herd (and we will!), then SA says all milk and cheese ever produced by the entire herd is assur; there should be recalls every other week
6. Although Rama says only need to go back 3 days, Pischei Teshuva says he meant only b'makom hefsed merubah
7. Answer 1: we must jettison the chumra of glatt kosher to keep the chumra of chalav Yisroel :o
8. Answer 2: a principle from Choshen Mishpat might be able to solve this Yoreh Deah problem

ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה (בראשית א:ה)

There are 6 halachic times that are dependent on astronomical events (i.e. levels of lightness/darkness):

1. **Alos HaShachar**

1. Dawn
2. Halachically this is defined as either:
 1. The time when the first light appears over the horizon
 2. The time when there is light visible across the entire eastern Horizon

2. **Misheyakir**

1. The time at which there is enough light for a person to recognize an acquaintance at a distance of 4 *amos*

3. **HaNetz Hachama**

1. Sunrise
2. Halachically this is when the sun **begins** to appear over the horizon
3. Astronomical calculations define sunrise as the time when the sun's midpoint has reached the horizon

4. **Chatzos**

1. Noon / Mid-day
2. The time when the sun is in the middle of the sky so as to split the daytime (light) hours into two even parts

5. **Shkias HaChama**

1. Sunset
2. Halachically this is when the sun **finishes** disappearing below the horizon
3. Astronomical calculations define sunset as the time when the sun's midpoint has reached the horizon
4. At the onset of Shkian until Tzais Hakochavim is a time referred to as "Safek Yom Safek Layla" and it's treated as an 'in-between' time that we can neither consider competently day nor completely night

6. **Tzais Hakochavim**

1. Halachic Night
2. As will be discussed this is measured by either:
 1. The time at which 3 Medium Stars become visible in the sky
 2. The time it take a person to travel a distance of 4 *Mil*
 3. The time it take a person to travel a distance of 3/4 *Mil*

Elapsed Time Between Shkia and Tzais

Note: The below discussion assumes that the time referenced with "1 Mil" is 18 Minutes.

There are 3 Calculations in the Gemara how to determine the time of Tzais HaKochavim:

1. The Gemara in Pesachim seems to say that the amount of time that elapses between shkia until tzais is the amount of **time that it takes a person to travel 4 Mil**. This would seem to calculate to 72 Minutes (18x4=72)

2. The Gemara in Pesachim seems to say that the amount of time that elapses between shkia until tzais is the amount of **time that it takes a person to travel $\frac{3}{4}$ Mil**. This would seem calculate to 13.5 Minutes ($18 \times 0.75 = 13.5$)
3. We can work determine how long after shkia it would take for a person to **see 3 medium sized stars in an unaffected environment** (clear skies, with no street lights or pollution). This seems to be somewhere in between the above two times and more in the 25-45 minute range.

The issue, however, is that each of these 3 methods seem to calculate a different amount of time. Moreover - the first two methods seem to directly contradict each other. Is it 4 Mil or $\frac{3}{4}$ Mil?

There are two basic methods to reconcile this contradiction. Each one is predicated on the idea that one of these two times is the "correct" time for our discussion of how long after sunset it becomes night while the other Gemara is discussing some other calculation:

1. **Rabbeinu Tam** explains that the Gemara in Pesachim is Primary to our discussion and the true time to wait is therefore 4 Mil = **72 Minutes**
2. **The Gaonim and the Gra** explain the the Gemara in Shabbos is Primary to our discussion and the true time to wait is therefore $\frac{3}{4}$ Mil = **13.5 Minutes**

The (או"ח ח"ד תשובה ס"ב) אגרות משה determined the time for צאת by looking at the stars and concluded that there are כוכבים קטנים רצופים ג' well before ד' מיל, and he says that in New York at the latest it's 50 minutes after שקיעה. He explains that really this would work even according to the חשבון of ר"ת of ד' מיל because the amount of darkness that there is in Lyuban, Russia (where he served as Rabbi for 16 years prior to coming to the U.S.) at 72 minutes past שקיעה is the same amount of darkness that there is in New York at 50 minutes.

Although this חשבון is incredibly correct (according to astronomical measurements of degrees that the sun is below the horizon it comes out that 72 minutes in Lyuban is the same as 50.5 minutes on the Lower East Side! Evidently, Reb Moshe, without the use of any measurements, looked at the sky extremely accurately.) it's a פלא גדול because when the גמ' makes the חשבון of 4 מיל it's talking about ארץ ישראל (or possibly Bavel) and in order to get the same amount of darkness that there is in ארץ ישראל at 72 minutes in Lyuban is considerably longer than 72 minutes and in New York considerably longer than 50 minutes (between 81-109 minutes). So why is משה ר' making the חשבון of 72 minutes starting from Luban and not ארץ ישראל.

Reb Moshe also makes this same adjustment for the שיטת הגאונים that צאת is $\frac{3}{4}$ מיל after שקיעה and says that in New York this would translate into צאת being about 9 minutes after שקיעה. He says that מוצאי שבת חס מלאכת שבות בשעת הדחק do מותר לפי זה it would be 9-10 minutes after שקיעה since starting then there's already a ספק ספיקא of not being לילה because according to the גאונים it's ודאי לילה and even according to ר"ת it's השמשות בין which is ספק לילה.

Getting to Sinai: A Close Look at the Journey from Mitzrayim to Mattan Torah

Rabbi Dr. Michael Berger
Tikkun Leil Shavuot, Beth Jacob 5783

[This shiur is based on the Torah of my rebbe in Tanach, Rav Menachem Liebtag]

I. Introduction: How long should the journey to Sinai have taken?

II. *Parshat Va-era: Shemot 6:2-9*

A. Four *leshonot ge'ulah* (expressions of redemption)

B. People's reaction

III. Yechezkel 20:6-9 (Sefaria trans.)

⁶ that same day I swore to them to take them out of the land of Egypt into a land flowing with milk and honey, a land which I had sought out for them, the fairest of all lands.
⁷ I also said to them: Cast away, every one of you, the detestable things that you are drawn to, and do not defile yourselves with the fetishes of Egypt—I the LORD am your God.
⁸ But they defied Me and refused to listen to Me. They did not cast away the detestable things they were drawn to, nor did they give up the fetishes of Egypt. Then I resolved to pour out My fury upon them, to vent all My anger upon them there, in the land of Egypt.
⁹ But I acted for the sake of My name, that it might not be profaned in the sight of the nations among whom they were. For it was before their eyes that I had made Myself known to Israel to bring them out of the land of Egypt.
¹⁰ I brought them out of the land of Egypt...

בְּיוֹם הַהוּא נִשְׁאַתִּי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ אֲשֶׁר-תִּרְתִּי לָהֶם זֶבֶת חָלָב
 וּדְבַשׁ צִבִּי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת:
 וְאָמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שְׁקוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ
 וּבְגָלוּלֵי מִצְרַיִם אֶל-תִּטְמְאוּ אֲנִי ה' אֱלֹקֵיכֶם:
 וְנִמְרוּ-בִי וְלֹא אָבֹוּ לְשִׁמֹּעַ אֵלַי אִישׁ אֶת-
 שְׁקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת-גִּלוּלֵי מִצְרַיִם
 לֹא עָזְבוּ וְאָמַר לְשַׁפּוֹד חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכָלֹת
 אֶפְרִי בָהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם:
 וְאָעֵשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הִתֵּל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר-הִמָּה בְּתוֹכָם אֲשֶׁר נִודַעְתִּי אֲלֵיהֶם
 לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 וְאֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם...

IV. *Parshat Bo*: The Pesach in Mitzrayim (*Shemot* 12:1-20)

V. *Parshat BeShalach*: 6 weeks of training in the Wilderness

A. **Battle** with the Egyptians at the Reed Sea (14:1 – 15:20)

B. Bitter **waters** at Marah (15:21-26); “Palm Springs” (15:27)

C. No **food**: the manna (ch. 16)

- rules

- “omer” (cf. 16:36; *Vayikra* 23:10-12; *Devarim* 24:19; *Ruth* 2:7)

B'. No **water** at Refidim (17:1-7)

A'. **Battle** with Amalek (17:8-16)

VI. *Parshat Yitro*: Coming to Sinai (19:3-6)

חטא אדה"ר ותיקונו

בראשית פרקים ב-ג

(ב:ט) ... וַעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָעֵץ, וַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע:
(ב:כה) וַיְהִי וְשְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ:
(ג:ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָעֵץ, אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן-תָּמָתוּן:
(ג:כב) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים, הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, לְדַעַת טוֹב וָרָע...

רש"י בראשית פרק ב

(ב:כה) ולא יתבוששו - שלא היו יודעים דרך צניעות להבחין בין טוב לרע, ואף על פי שנתנה בו דעה לקרות שמות, לא נתן בו יצר הרע עד אכלו מן העץ ונכנס בו יצר הרע וידע מה בין טוב לרע:
And they were not ashamed- because they did not know the way of modesty to distinguish between Good and Evil. And even though knowledge was placed in [Adam] to name [the animals], the Evil inclination had not been placed in him until they ate from the tree and [subsequently] the Evil inclination entered into him, and he knew the difference between Good and Evil.

רש"י בראשית פרק ג

(ג:כב) הֵיךְ כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ - הרי הוא יחיד בתחתונים כמו שאני יחיד בעליונים, ומה היא יחידתו, לדעת טוב ורע ומה שאין כן בבהמה ובחיה:
He has become like one of Us- behold he is unique in the lower realms like I am unique in the upper realms. And what is his uniqueness? His knowledge of Good and Evil, which doesn't exist in domesticated or wild animals.

רמב"ן בראשית

(ב:ט) וַעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָעֵץ וַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע... אמרו המפרשים כי היה פריו מוליד תאות המשגל ולכן כסו מערומיהם אחרי אכלם ממנו... ואיננו נכון אצלי בעבור שאמר וְהָיִיתֶם כְּאֱלֹהִים יִדְעִי טוֹב וָרָע...
The commentators have said that its fruit caused those who ate it to have a desire for intimate relations, and therefore [Adam and Eve] covered their nakedness after they ate of it... But in my opinion this interpretation is not correct since the serpent said, *And ye shall be as 'Elohim,' knowing Good and Evil...*
והיפה בעיני כי האדם היה עושה בטבעו מה שראוי לעשות כפי התולדת, כאשר יעשו השמים וכל צבאם... ואין להם במעשיהם אהבה או שנאה. ופרי האילן הזה היה מוליד הרצון והחפץ שיבחרו אוכליו בדבר או בהפכו לטוב או לרע. ולכן נקרא "עץ הדעת טוב ורע", כי "הדעת" יאמר בלשוננו על הרצון...
The proper interpretation appears to me to be that man's original nature was such that he did whatever was proper for him to do naturally, just as the heavens and all their hosts do... and in whose deeds there is no love or hatred. Now it was the fruit of this tree that gave rise to will and desire, that those who ate it should choose a thing or its opposite, for Good or for Evil. This is why it was called *'etz hada'ath' (the tree of the knowledge) of Good and Evil*, for *da'ath* in our language is used to express ...will

- Do you think Rashi could be one of the commentators that the Ramban rejects in the beginning of his comment?
- According to Rashi and the Ramban, How do we understand the relationship between the name of the “Tree of Knowledge of Good and Evil” and the effect it had on those who ate from it.
- Is there room in either of their explanations for Adam and Chava to have had free will before they ate from the tree?

מהר"ל מפראג: ספר גור אריה על פירוש רש"י, בראשית ג:ג

...היה לאשה לומר האמת – כי לא ציוני על הנגיעה רק על האכילה!
 ...ויראה לומר דהאשה חשבה באמת כי אחר שהאכילה היא במיתה גם הנגיעה אין לעשות, מפני שסבורה היתה כי ציוה הקב"ה עליה שלא תאכל מן העץ הדעת לא שיש בזה חטא, רק לטוב לו, מפני שיש דבר מזיק ממיתה בעץ הדעת...לכך גם הנגיעה מביא המיתה.

...The woman should have told [the snake] the truth, that she was not commanded not to touch the tree, only not to eat from it! And the proper explanation seems to be that the woman truly thought that since eating from the tree would cause death, that it shouldn't be touched. Because she understood that Hashem commanded not to eat from the tree, not because it was sinful, rather because [the advice] would benefit them, because there was something in the tree that would cause death... therefore even touching it would bring death.

- How does the Maharal's comment help us understand how Adam and Chava may not have had free will before they ate from the tree of knowledge?

The Pentateuch: Translated and Explained by Samson Raphael Hirsch, Vol. I Genesis

V. 2:9... It can scarcely be the right assumption to make, that only by eating its fruit, Man would receive the knowledge of Good and Evil, but before that he did not have the ability to distinguish between Good and bad, or that -- as some of our philosophical writers teach-- until then he stood only at the stage of theoretical differentiation of truth and falsehood, but the conception of “Good and bad” which belongs to the faculty of practical judgment was entirely lacking in him. As sure as freedom of will formed the specific fundamental character of the human in Man, so certain is it that he could not be man without the conception of Good and its opposite. Had the whole conception of moral Good and bad been lacking to Man, God could not have given him any prohibition and could not have called him to account and punished him for transgressing it... But rather the tree **ורע טוב** was so designated -- as so often **שם שופו**, already beforehand according to the final result-- as the tree by which the decision of the knowledge of Good and Evil was made, through which the man would decide how he wished to recognize what was Good or bad...

- How would you summarize the argument Rav Hirsch lobbies against the commentators we have seen so far?
- Which of the commentators we have seen- Rashi, Ramban and Rav Hirsch- best explain the name of the tree?
- According to each of the above commentators, when can we pinpoint the final step in the creation of mankind?

...כאשר נכנס האדם לגן עדן, שזהו תכלית שלמות האדם, אל תאמר כי היה הענין הזה במקרה - דבר שהוא עיקר העולם... ולא בלבד כניסתו לגן עדן שלא היה במקרה, שזהו היה שלמות העולם, ולא שייך זה במקרה. רק אף יציאתו משם לא היה במקרה. שלא תאמר כי בשביל שחטא האדם במקרה גורש מגן עדן, שדבר זה אינו גם כן. שמאחר שעל ידי שחטא האדם היה בעולם דבר חדש, שהגיע המיתה לבני אדם, ודבר זה לא יתכן שיהיה במקרה, כמו שהתבאר. ולכך אף היציאה מגן עדן לא היה במקרה, רק מוכן היה האדם לחטוא.

[וגם זה נכנס בגדר הבריאה. "כי [אדם] אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (ר' קהלת ז, כ)] **מפרק טז**

When Adam entered into Gan Eden, the purpose of which was the completion of [the creation of] man, we must not say that such a foundational event in the world happened by chance. And not only [Adam's] coming into Gan Eden couldn't have been by chance, because this was the completion of [the creation of] the world, and happenstance has no relevance to [such a matter], but also [Adam's] leaving Gan Eden couldn't have been by chance. We therefore must not say that since Adam sinned by happenstance, that he was kicked out of Gan Eden, because this is also not possible. Because Adam's sin brought something new into the world, death, and it is not possible that such happened by chance as we have explained. Therefore even man's leaving Gan Eden was not by chance, but rather Adam was ready/prepared to sin...

[And even the sin is therefore a part of the creation, as it is written: "With regards to mankind, there is no righteous man on earth who does only Good and will not sin."] **from chapter 17**

- Why is the Maharal unable to accept the position of Rav Hirsch that Adam had free will before the sin?
- The Maharal makes clear at the end that it was inevitable that Adam had to sin. Can you accept his position that Adam did not have free will, and not his conclusion that Adam had to have sinned?

...כי כל הדברים אשר בראם השם יתברך הכל הוא בשלמות, ולא נמצא דבר חסר בעולם... והאדם הזה הוא חסר, כי מעלת האדם מצד השכל, ומצד הזה האדם חסר, שהוא חסר השכל.

Hashem created everything in a completed state, nothing in the world is lacking [completion]... but Man is lacking [completion], for the distinguishing feature of Man is his intellect, and in this very feature Man is lacking, for Man is lacking [perfect] intelligence.

אמנם כאשר נתן השם יתברך לעולם התורה, דבר זה השלמת השכל לגמרי. ואף כי האדם אין משיג כל התורה, מכל מקום יש לאדם השלמה בצד הזה שנתן לו התורה שבה הכל, ויש לו השלמה, כמו שאמרו (אבות פ"ה מ"ב) 'הפוך בה דכולה בה'. However, when Hashem gave the Torah to the world, [the Torah] is the perfection of the intellect in an absolute sense. And even though Man is not able to grasp the entirety of the Torah, nevertheless Man achieves perfection through it, for the Torah was given to [Man] which contains [the knowledge of] everything, as it is written "Delve into it, for all is contained in it." (Avot 5:22)

וצריך שיהיה האדם, שהוא ראש בתחתונים, מסודר תחת השם יתברך, שהוא עלת [first cause] הכל. שאם לא כן, יהיה האדם בפני עצמו מסולק מן השם יתברך; הוא ראש בתחתונים, כמו השם יתברך שהוא אלוף בעליונים... כי האדם מיוחד מכל הנמצאים שהוא בעל בחירה רצונית לעשות מה שירצה. ואינו כמו העליונים, שהם עושים רצון קוניהם בלא שינוי וחלופ כלל,

And Man, who is the 'head' of the [physical world] must position Himself beneath Hashem, who is the Creator of everything. For if [he doesn't,] Man will be alone and separated from Hashem, [as] the 'head' of the physical world similar to Hashem who is the God in the spiritual world. For Man is unique among created beings due to his ability to choose to act as He wishes. And this is different from [beings] in the spiritual realm who fulfill the will of their Creator without any deviation at all.

- According to the Maharal, what two reasons made it necessary for Hashem to give mankind the Torah?
- According to this Maharal, when would you say the creation of Mankind was complete?

רמב"ן דברים פרשת ניצבים פרק ל

(ו) ומל' ה' אלהיך את לבבך - ... כי מזמן הבריאה היתה רשות ביד האדם לעשות כרצונו צדיק או רשע, וכל זמן התורה כן, כדי שיהיה להם זכות בבחירתם בטוב ועונש ברצותם ברע. אבל לימות המשיח, תהיה הבחירה בטוב להם טבע, לא יתאוה להם הלב למה שאינו ראוי ולא יחפוץ בו כלל. והיא המילה הנזכרת כאן. כי החמדה והתאוה ערלה ללב, ומול הלב הוא שלא יחמוד ולא יתאוה. וישוב האדם בזמן ההוא לאשר היה קודם חטאו של אדם הראשון, שהיה עושה בטבעו מה שראוי לעשות ולא היה לו ברצונו דבר והפכו, כמו שפירשתי בסדר בראשית. (ב ט):

And Hashem will circumcise your heart- From the time of creation, the agency has been in mankind's hand to do what he wishes whether righteous or wicked, and the entire time of the Torah [before the coming of Moshiach] is such, in order that they should gain merit by choosing Good and punishment by willing to do Evil. However in the days of Moshiach choosing the Good will be their natural inclination, and the heart will not desire for them what is not proper, and they will not want it at all. This is the circumcision that is mentioned here. For longing and desire is an *orlah* for the heart, and circumcision of the heart is that it will not long for and not desire. And at that time mankind will return to its state before the sin of Adam HaRishon, that he did according to his nature what was fitting for him to do and he did not have within his will a thing and its opposite, as I explained in Bereishit. (2:9)

- Modern
Application:
Imports and
Storage

Holidays & Mitzvos:

- **Yerushalmi Pesachim 10:5** - מתניתא אָמַר רבי מנא. מקרא קודש צריך להזכיר בו זמן כן. בתג המצות ובתג השבועות ובתג הסוכות. תני. כל-שפּתּובּ בוּ מקרא קודש צריך להזכיר בו זמן כל מצנה שהיא מזמן לגון שופר ונספה ולולב ומקרא מגלה ונר חנכה. וכן כל
- **Rambam Brachos 11:9** - וכן מצנה שאינה תדירה ואינה מצויה בכל עת שהרי מצנה ומצנה שהיא קנן לו בגון ציצית ותפלין ומזוזה ומעקה. וכן מצנה שאינה תדירה ואינה מצויה בכל עת שהרי היא דומה למצנה שהיא מזמן לגון מילת בנו ופדיון הבן, מברך עליה בשעת עשייתה שהחנינו.

Simchas Yom Tov (as an alternative model)

- **Gemara Pesachim 109a** - שני רבנן: חייב אדם לשמח בנו ובני ביתו ברגל, שנאמר: ושמחתם בסוף במה משמחם בנין.
- **Shulchan Aruch OC 529:2** - חייב אדם להיות שמח וטוב לב במועד הוא ואשתו ובניו וכל הנלוים אליו כיצד משמחן הקטנים נותן להם קליות ואגוזים והנשים קונה להם בגדים ותכשיטין כפי ממונו שמעתי מהג"ר דוד פיינשטיין שבזמננו שיש לכל אשה הרבה בגדים
- **Sefer Orach Yaakov 107** - שיכולה ללבוש ביו"ט, יכול לשמחה בשאר דברים, כגון אם תשמח אם יקנה לה איזה עוגה וכו.

Potential Answers

A1) Rav Eliyashiv Sefer Ashrei Haish 1:39 - שמי שאוכל פרי חדש מברך שהחיינו אף שאינו מרגיש שמחה בלבו, שכיון שכך קבעו חז"ל, מן הסתם יש לו שמחה אף שאינו חש אותה... שכיון שהברכה אינה על הפרי אלא על העונה החדשה שבו

- **Shevet Levi 8:124** - אבל סתם קניה חדש, כגון איזה מכשיר חשמלי, אף שהיא שמחה אין זה שמחת יו"ט ואינה מקיים חובתו בזה

A2) Chavtzeles Hasharon - שהחיינו שנאמרה על המצוות תקנה כמטבע של ברכת המצות

- **Shevet Halevi 4:25** , ומי שיוודע באמת בנפשו שאינו שמח כלל אסור לו לברך... אבל ברכת שהחיינו דחובה, כמו על רגלים סוכה ולולב וכיו"ב היא חובה ומצוה דרבנן, בין אם הוא שמח או לא ואינו יכול להפקיע עצמו בטענה שאין לו שמחה והנאה, שעיקר תקנתם היתה על שמחת המצוה שמגעת מזמן לזמן

A3) The power of perspective: Time & Joy

- **Gemara Chulin 139b** - המן מן התורה מנין (בראשית ג, יא) המן העץ
 - **Bereishis 3:11** - ויאמר מי הגיד לך כי ערם אתה המן העץ אשר צויתיה לבלתי אכל ממנו אכלת:
 - **Esther 5:13** - וכל-יָהּ אֵיגָנוּ שָׁנָה לִי

Prince Henrik CNN article: Prince Henrik of Denmark died Tuesday with his wife, Queen Margrethe, at his side. But he will not be buried in the plot next to hers, breaking a centuries-old royal tradition. The 83-year-old prince, who was hospitalized in January with a lung infection after being diagnosed with dementia last September, had previously said he did not wish to be buried beside his wife over the refusal to name him king. The French-born prince has been unhappy with his title since being named prince consort rather than king consort – upon the couple's marriage in 1967. "It is no secret that the prince for many years has been unhappy with his role and the title he has been awarded in the Danish monarchy. This discontent has grown more and more in recent years,"

- **Fredrickson (1998): The broaden-and-build theory** suggests that each positive emotion has a unique evolutionary purpose and a discrete function. At the most general level, negative emotions serve to narrow attention to facilitate dealing with specific problems. In contrast, positive emotions broaden thought to encourage cognitive and behavioral activities that will build resources that can be utilized during the next stressful period.

שלום סיון, זו חגית ריין. לפני 14 שנה, בערב ראש השנה, התכוננתי להדלקת הנרות. זה היה כחודש וחצי אחרי שבני, בניה ריין, נפל במלחמת לבנון השנייה. מול נרות החג מברכים גם 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה'. עמדתי מול הנרות והרגשתי שאני לא מסוגלת לברך באופן אמיתי. רציתי לברך מהלב, והרגשתי שזה יהיה מזויף. על מה עליי לומר 'שהחיינו'? על כך שהבן שלי נהרג? עמדתי מול הנרות עם דמעות בעיניים. התפללתי שאקבל כוחות או תובנות נכונות, כדי לבר בשמחה אחרי זמן שנראה לי כמו נצח, הסתכלתי פתאום מסביב. ראיתי את שבעת הילדים שלנו, את החתנים, את הכלות, את הנכדים, -- ופתאום הבנתי: כן, שהחיינו. תגידי תודה על כל ה'יש' הזה, על השפע הרב בחייך, שהוא ממש לא מובן מאליו. הרגשתי שהלב נפתח, והשמעתי צעקה: 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה'!

"Peering Through the Cracks: Electrifying Insights into the Divine Blessings of Birchas Kohanim"

TORAH: BEREISHIS (12:1-3)

א וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-אַבְרָם לֵאמֹר הִנֵּנִי מְאַרְצְךָ וּמְמִלְחָתָהּ וּמִבֵּית אֲבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ: ב וְאַעֲשֶׂה לְגֹי גָדוֹל וְאַבְרָכָךָ וְאֶגְדְּלָהּ שְׁמָהּ וְהָיָה בְרַכָּה: ג וְאַבְרָכָה מִבְּרַכְיָה וּמִמְלָלָהּ אֶתְּךָ וְנִבְרַכְּךָ בָּךְ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאָדָמָה:

COMMENTARY OF RASHI

AND I WILL BLESS YOU—with wealth

AND YOU WILL BE A BLESSING — Blessings are entrusted to you; up until now, they were in My power — I blessed Adam and Noach — but from now on *you shall bless whomever you wish* (From Midrash Rabbah)

COMMENTARY OF MIDRASH RABBAH (39:11)

אמר רבי ברכיה כבר כתוב ואברככה, מה תלמוד לומר והיה ברכה, אלא אמר לו עד כאן הייתי זקוק לברך את עולמי, מכאן ואילך הרי הברכות מסורות לך, למאן דחזי לך למברכא בריך.

Rabbi Berachya said, "It is already written, 'And I will bless,' so what does the Talmud mean by saying, 'And it will be a blessing'? Rather, it means that until now I was in need of blessing my world, but *from here on, the blessings are entrusted to you*. Whoever you see as appropriate to be blessed, bless them."

COMMENTARY OF MIDRASH TANCHUMA (Lech Lecha 4:4)

דבר אחר, ואברכה מברכה, אמר לו: עתיד אני להעמיד מבני בניך שבט שמברך ישראל, זהו שבט לוי. אמר לפנני, רבוננו של עולם, ומי מברך לאותו שבט? אמר לו: משהו מברכין לישראל אני מברך לאותו שבט, שנאמר: וישמו את שמי על על בני ישראל ואני אברכם (במדבר ו, כז). אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, בעולם הזה שבט לוי מברך אתכם, ולעתיד לבא אני בכבודי אברך אתכם...

Another explanation of *And I will bless those who bless you* (Gen. 12:3). The Holy One, blessed be He, said to him: *I will cause a tribe to descend from among your sons that will bless Israel, and it will be called the tribe of Levi*. "Master of the Universe," he replied, "but who will bless that tribe?" The Holy One, blessed be He, responded: When they bless Israel, I will bless them, as it is said: *So shall they put My Name upon the children of Israel, and I will bless them* (Num. 6:27)...

COMMENTARY OF BA'AL HATURIM

ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך. ג' ברכות כנגד ג' ברכות כהנים וכן מברכך ג' תגין על ד' לומר לך כי ג"פ כ' הם ס' כנגד ס' אותיות שבברכת כהנים והם יברכך יאר ישא, ואברכך, בגימטריא אברהם

These three blessings parallel the three blessings of the Priestly Blessings. The numerical equivalent of $3 \times 20 = 60$, corresponds to the 60 letters found in the Priestly Blessings.

COMMENTARY OF TARGUM YONASAN

וְאֶבְרַךְ יְיָ אֱלֹהֵי דְפָרְסִין יִדְיָהוּן בְּצִלּוֹ וּמְבָרְכִין יֵת בְּנֵהּ וּבְלָעַם דְּמַלְיִט יִתְהוּן אֵילוּט וְיִקְטְלוּנִיָּהּ לְפָתְגָם דְּחָרִב וְיִתְבָּרְכוּן בְּךָ
כָּל יוֹרְעִית אַרְעָא

And I will bless the priests who will spread forth their hands in prayer, and bless your sons; and Bilam, who will curse them, I will curse, and they shall slay him with the mouth of the sword, and in you shall be blessed all the generations of the earth...

TORAH: BAMIDBAR (6:22-27) WITH COMMENTARY OF RASHI

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּג דְּבַר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם: ס כד יְבָרְכֶה יְיָ
וְיִשְׁמְרֶה: ס כה יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: ס כו יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם לֶךָ שְׁלוֹם: ס כז וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: ס

יֵשׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ. יְבָרְכֶם פָּעִסוּ: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי. יְבָרְכֶם בְּשֵׁם הַמְּפָרָשׁ (ספרי): וְאֲנִי אֲבָרְכֶם. לְיִשְׂרָאֵל, וְאֶסְכִּים עִם
הַכֹּהֲנִים; ד"א, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם — לְכֹהֲנִים (חולין מ"ט):

יֵשׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ

MAY THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON YOU— This expresses the idea: May He suppress His anger (Devarim Rabbah 11:7)).

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי

AND THEY SHALL PUT MY NAME [UPON THE CHILDREN OF ISRAEL] — i.e. they shall bless them by the Proper Name of God (Sifrei Bamidbar 43).

וְאֲנִי אֲבָרְכֶם

AND I WILL BLESS THEM — i.e. I will bless the Israelites: I will give My approval to the priests' blessings (lit., I will agree with the priests)...

Fascinating Facts + Hey, I Didn't Know That!

1. When do the Kohanim "Duchen"? Daily, Weekly, Shabbos, Yom Tov?
2. Why do the Kohanim remove their shoes before "Duchening"?
3. Why the strange positioning of the hands and fingers?
4. Is one permitted to look at the hands of the Kohanim during the Brachah?
5. I can't really carry a tune so well. Can I be up there with my fellow Kohanim?
6. Why do we attempt to neutralize bad dreams during the chanting tune?
7. And More! (maybe ... unless we run out of time ... or you fall asleep first!)